

стенъ и чювствителенъ выкъ. Какво е тоя чело-
вѣкъ, кой-то ся родилъ да живѣе свободенъ, а
нынѣ въздыши подъ тѣжки желѣза! Тоя чело-
вѣкъ, на кого-то свѣтлина-та и небеснѣй въздухъ бѣ-
хъ опрѣдѣлени, едвамъ въздыши въ мрачнѣ-тъ тѣ-
мницѣ! тоя чело-вѣкъ съ фамилиѣ, откъснѣтъ е съ
силѣ изъ рѣцѣ-ты на неговѣ-тъ женѣ, на неговѣ-
ты дѣтца! скѣрбѣ-та, отчаяваніе-то и гладость-та
обладали мирно-то му сѣденіе; неговѣ-ты рѣцѣ, съ
кои-то е пригращалъ вѣрнолюбимѣ-тъ си другар-
кѣ, милчкы-ты си дѣтчица; неговѣ-ты рѣцѣ, съ
кои-то ся е трудилъ да ги храни, съ кои-то е
сѣжалъ и жыжлъ; неговѣ-ты рѣцѣ только полезны
на Държавѣ-тъ недостойно сѣ свързаны; едно чи-
сто и неукорно сѣрдце е въ едно мѣсто пай-гну-
снѣво; невинность-та, съ единъ рѣчъ да кажемъ, е
у едно грѣшно обиталище! Тамъ не може ся стѣ-
рпи чело-вѣкъ, додѣ не въздѣхне, като глѣда зло-
честіе-то на чело-вѣческо-то състояніе; тамъ чело-
вѣкъ като си издигне очи-ты камъ Божѣ-тъ про-
мысль дума горко: о чело-вѣче! коя е твоя-та сѣ-
дба! страданіе и смѣрътъ; ето два-та голѣми крае-
ве на твое-то поприще! (Сервантъ).

5. Горы и жителіе на замрѣзналы-ты мѣста.

Едны пространны и стары горы ся извышя-
вать подъ едно небе всякога покрыто съ гжеты о-
блацы, дѣто дневна-та свѣтлина едва може да прѣ-